

Jeppe paa Bjerget

har saagodtsom uafbrudt været paa Repertoiret siden 1749; det længste Tidsrum, det har hvilet, var fra 1838, da Lindgreen sidste Gang spillede Jeppe, og til 1851, da Phister optraadte deri. Man tør vel antage, at Jeppe's Viser ere gaaede i Arv fra Slægt til Slægt. De meddeles nedenfor efter Prof. Phisters mundtlige Foredrag, og kunne naturligvis kun til en vis Grad gjengives ved bestemte Noder, da Fremstillere's Lune tillader den største Frihed.

Actus I. Scen. 5.

Allegro. Jeppe alene. Bli' lystig, og begynder at synge:

En hvid Hø-ne og en bro-get Hø-ne de sat-te sig op mod en

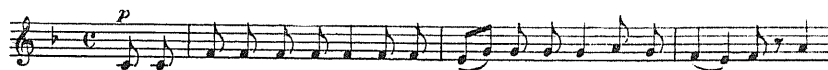

Ha-ne. En hvid Hø-ne og en bro-get Hø-ne de sat-te sig op mod en Ha-ne.

Scen. 6.

Allegro. Jeppe — — — Kand du den Vise, Jacob?

Li-den Kir-sten og Hr. Pe-der de sat o-ver Bord, Pe-te = hej = al De

tal = te saa me-get sfjen-de-ligt Ord, Po-le = mei = al Om Sommeren syn-ger den

Iy = sti = ge Stær, Pe-te = hej = al Og fan-den ta Vil-le den Af-fer-

-Mar, Po-le = mei = al Jeg gif mig ud = i grønne Lund, Pe-te = hej = al Og

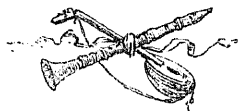

Deg-nen det er en Raf-fer-Hund, Po-le = mei = al Jeg sat-te mig paa min

a-bel-graa Hest, Pe-te = hej = al Og Deg-nen det er et Raf-fer-Bæst, Po-le-

Angaaende Texten antager Molbech (Holbergs Comœdier, I. Bind, S. 335) at det er Begyndelsen til en virkelig paa Holbergs Tid almindelig Vise, som hidtil ikke har været til at opspore.

Werlauff skriver i sine Antegnelser (Side 81), at der menes en Kæmpevise, der begynder saaledes: Hr. Peder og liden Kirsten de sadde over Bord — Den Elskoven ville vi nu gjemme — De snakked saa mangt et Skjemp-tis Ord, osv. (Grundtvigs gamle Folkeviser, II. Bind, S. 67).

Til denne Text har man villet finde Spor hos Anacreon (Nyeste Skilderi af Kbhvn., 1819, Nr. 81); en Variant af samme Motiv findes i Shakespeares »Timon fra Athen«, 4de Act, 3die Scene.

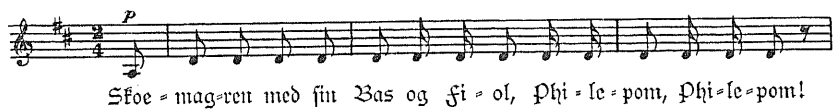
Den tydske Vise, som Studenterne drille de saakaldte Fuxer (Russer) med; (Rahbek: Om Holberg som Lystspilddigter, II. Bind, S. 214). Udtrykket »læderen Mand« forklares i Campes Wörterbuch 1809, 3die Del saaledes:

»Verächtlich und im gemeinen Scherze nennt man Etwas, das schlecht und gemein ist, ledern«.

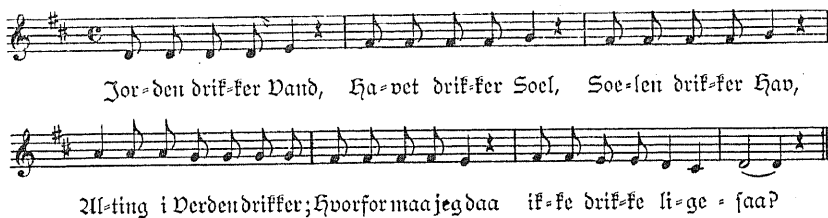
mei = al Om I vil vi = de mit Hu = strus Navn, Pe = te = hej = al Da
he = der hun: gid jeg faae Laft og Skam, Po = le = mei = al

Allegro. Jeppe — — — en Vise om Skoemagerne, som gaar saaledes:

Sko = mag = rent med sin Vas og Fi = ol, Phi = le = pom, Phi = le = pom!

Allegro. Jeppe svinger igjen.

Jor = den driv = fer Vand, Ha = vet driv = fer Soel, Soe = len driv = fer Hav,
Al = ting i Verden drif = fer; Hvorfor maa jeg daa ik = fe driv = fe li = ge = saa?

Allegro. Jeppe — — — Lad mig faae et Kruus Øll ogsaa.

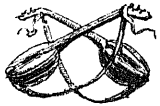

In Leip = sig var en Mand, in Leip = sig var en Mand, in Leip = sig var en
Læ = de = ren Mand, in Leipzig var en Læ = de = ren Mand, in Leipzig var en Mand, die
Mand han nam sig ee = ne fru = e!

Actus II. Scen. 1.

Inidlectid spilles en sagte Musik.

Allegretto.

Haydn: »Sinfonia«, findes i det
kgl. Theaters Archiv.

Scen. 3.

En lystig Music begyndes.

Allegro con fuoco.

Actus III. Scen. 3.

Han synger en forblebt gammeltdags Vise.

Allegro.

O hør, min so-de Pi-ge, jeg ha-ver Dig saa kjær; Jeg kan Dig ik-fe

st-ge, hvor elskovsfuld jeg er. Din Kind, den er saa rund og rød; din

Mund, den er saa sød, saa sød! O hør min so-de Pi-ge, jeg ha-ver Dig saa kjær!

Træskodands, findes i det
kgl. Theaters Archiv.

Rahbek meddeler (Om Holberg
som Lystspildigter I. B., S. 245),
at Gjelstrup sang »Bondevisen
Florabella«, »der vel maa være
Elskovsvisen Philander og Flora-
bella« (Nyerups Folkeviser, II. B.,
S. 42), hvis 1ste Vers lyder saa-
ledes:

Florabella, Hyrdinde!
Din prægtig Gestalt
Mit Hjerte kan vinde
Med liden Gvalt.
Dit Oie kan stikke
Og gjøre mig Saar,
Jeg er som jeg ikke
Den samme for var.

Melodien til denne Vise har det
ikke været mulig at opspørge.
Da Prof. Phister ikke mindes hvad
Lindgreen sang, benyttede
han hosstaaende sjæl-
landske Bondevise.

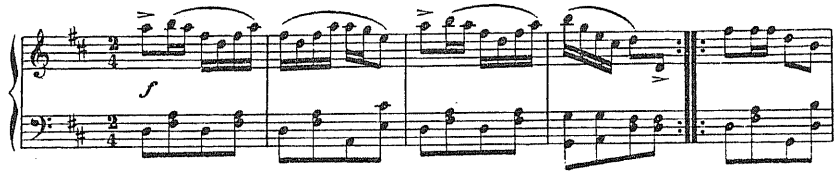

Jeppes befaler at spille en Polst Danz.

Con fuoco.

Gammel Molinasque, findes i det kgl. Theaters Archiv; vistnok den samme, der omtales som »den vidtberømte Møllerlands« og som blev benyttet i Intermediet til Maskeraden ved Opførelsen 4de November 1726.

D. C. ad libitum.

